

EFTERBILD

Bildernas oupphörliga underlighet; hur de träder fram. Renässansarkitekten Brunelleschi byggde centralperspektivet med hjälp av sinnrika konstruktioner av speglar och diagram. Så processades det vi uppfattar som ett naturligt bildrum, konstruktion och bild ingick i en symbios. Men molnen visade sig vara svårfångade och undflyende i hans apparat.

Karin Ohlin har gjort sig bekant som minimalist med förkärlek för hårda, industriella material: vardagliga objekt som dörrar, speglar eller kamerahus till förväxling lika readymades tills man upptäcker att de är artefakter, förfärdigade efter exakta ritningar och med ett minutiöst hantverk. I små optiska förskjutningar i de hårda tingen skymtade ett drama.

I Efterbild vänder hon nu blicken mot ett immateriellt, diffust töcken: molnen på himlen. Hon gnuggar fram dem på papper beströdda med grafitpulver, inte efter naturen utan efter förlagor eller speglingar av egna fotografier. Och som ett arv från Brunelleschi samsas – eller här snarare trängs och bråkar – diagram med avbild, geometriskt med nebulöst. Vi får alltså ingen ro att ostört försjunka i drömmier inför hennes moln som är monterade på fläckade, medfarna MDF-skivor med lager av maskeringsfilm – inte som bakgrund utan lika oskiljaktiga delar av konstverket som molnteckningarna.

Den transparenta filmen bildar geometriska snitt i teckningarna: skevheter, avbrott, oro, rörelse, läckage, störningar och skuggor som förvillar och skapar en illusion av överskärningar i olika lager: bildernas oberäkneliga födelseprocess. Och här finns plötsligt en oväntad skönhet i färgskala och montage som i den tidiga kubismens collages.

Molnteckningarna tuktas och förses med en skarp, geometrisk profil – liknande konturen på spegeln i polerat stål på golvet. De tycks vilja avvärja ansatser till romantik eller sentimental teologi. Men molnen är oroliga och svårfångade, som de var för Brunelleschi, och de sträva bilderna lever sitt eget liv och väcker ofrånkomligen fria fantasier och berättelser hos varje betraktare. Vad är det som har hänt här? Är det skärmar som hittats i ett gammalt arkiv och som – efteråt – vittnar om en nu förlorad forskning om himlafenomen? Febrila räkneoperationer, spår av händer i brådska, nära en oroande insikt eller en glimt av hopp i de lysande ljusfälten bland molnen.

Peter Cornell

Efterbild – Karin Ohlin
Konstakademien, Stockholm, Galleri Väst
28/8 – 2/10 2021

Utställningen produceras i samarbete med Galleri Flach, Stockholm.
Utställningsfoldern har tillkommit med stöd från
Kungl. Akademien för de fria konsterna, Sven-Ivar och Siri Linds fond.

Text: © Peter Cornell
Foto: © Jean-Baptiste Beranger
Grafisk form: Andrén & Jungå / The Store, © Karin Ohlin

Bildförteckning:
Sid 4-5: Ateljébild, Molnteckning IV, III och VII samt Bildörrskulptur.
Sid 6: Molnteckning IV, 2018, 79-80,3 x 117,2 cm, grafit, papper, montagefilm, mdf

KONSTAKADEMIEN
Kungl. Akademien för de fria konsterna